

MYtv ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΔΗΜΗΤΡΑ ΙΩΑΝΝΟΥ

«ΕΝΑΣ ΞΕΡΙΖΩΜΟΣ ΑΦΗΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΣΗΜΑΔΙΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΤΟΝ ΒΙΩΝΟΥΝ»

Η Δήμητρα Ιωάννου ασχολείται επαγγελματικά με τη Σωματική Ψυχοθερα�εία και τη Βιοανάδραση, αλλά η συγγραφή είναι το μεγάλο πάθος της. Η ίδια, με αφορμή την κυκλοφορία του βιβλίου της «Αλεξάνδρεια – Γητειές, μάγια και μπαχάρια», από τις εκδόσεις Ψυχογιός, μιλάει στο περιοδικό μας για τα φωτεινά και σκοτεινά κομμάτια που φέρουμε, όπως οι πρωίδες της, ενώ απακλύπτει κάποια πράγματα για το ταξίδι που έκανε στη γη των προγόνων της.

ότε σας γεννήθηκε η επιθυμία να ασχοληθείτε με τη συγγραφή βιβλίων;
 Νομίζω πως η επιθυμία μου να γράψω κι εγώ γεννηθήκαμε μαζί. Ήδη από μικρό παιδί διέθετα ανεξάντλητη φαντασία, ακόρωνα ακατάπαυστα ιστορίες και έγραφα μικρά θεατρικά. Εδικιρινά, νιώθω πολύ τυχερή που στην πορεία της ζωής μου δόθηκε η ευκαιρία να διοχετεύσω αυτή τη φαντασία δημιουργικά μέσω των βιβλίων μου και να μοιραστώ τις ιστορίες μου με πολλούς υπέροχους ανθρώπους.

Σε τι σας έχει βοηθήσει η μελέτη των ανθρώπινων σχέσεων και συμπεριφορών που έχετε κάνει;

Αδιαμφισβίτητα, η εμβάθυνση στην ψυχολογία είναι ένα μεγάλο όπλο στη φαρέτρα ενός δημιουργού που επιδιώκει να δομήσει ανάγλυφους χαρακτήρες. Για παράδειγμα, δεν θα ήταν εύκολη η δημιουργία της Ραλλούς στην «Αλεξάνδρεια – Γητειές, μάγια και μπαχάρια», ενός ιδιόρυθμου και σκοτεινού χαρακτήρα. Δεν θα ήταν εύκολη η δημιουργία της Βιργινίας στην «Βαλεντίνα, η γητεύτρα των Αθηνών», μιας πληγωμένης νεαρής γυναίκας που παρασύρεται στο βόρβορο της σκοτεινής πλευράς της πόλης. Δεν θα ήταν εύκολη η δημιουργία του παθιασμένου ζωγράφου Μιχαήλ Μπόκαρη στην «Νυχτερινή Αιφροδίτη» με όλες τις εντάσεις, τις λαμπερές πλευρές αλλά και τις φοβίες του.

Σε τι βαθμό έχετε αλλάξει –προσωπικά και συγγραφικά– από τότε που κυκλοφόρησε το πρώτο σας βιβλίο;

Η αλήθεια είναι πως κατά τη συγγραφή ενός βιβλίου λειτουργώ λίγο σαν ηθοποιός. Ενδύομαι τα ιμάτια του κάθε ήρωα και αφουγκράζομαι την ψυχή του. Καθώς, λοιπόν, οι ιστο-

/ από τον ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟ

ρίες μου πληθάδινουν, και έχοντας πλέον μπει στα παπούτσια πολλών χαρακτήρων, νιώθω πως βιώνω μεγαλύτερη ενυπναίσθηση αλλά και κατανόση απέναντι στις ανθρώπινες αδυναμίες και συμπεριφορές.

Από πού αντλείτε την έμπνευσή σας, συνήθως, για την εκάστοτε ιστορία που μοιράζεστε με τα αναγνωστικό κοινό;

Κυριολεκτικά από το πάντα. Από μια φράση, μια ματιά, ένα χαμόγελο, μια ιστορία, ένα περιστατικό που έζησα ή άκουσα. Ποτέ κανείς δεν ξέρει ποιο γεγονός, μεγάλο ή μικρό, θα ενεργοποιήσει τη διαδικασία της έμπνευσης. Είναι μια διαδικασία υπερβατική και εγώ απλά αφήνομαι με εμπιστοσύνη στη ροή της.

Πρόσφατα κυκλοφόρησε, από τις εκδόσεις Ψυχογιός, το νέο μυθιστόρημά σας, που φέρει τον τίτλο «Αλεξάνδρεια – Γητείς, μάγια και μπαχάρια». Ποια είναι η ιστορία που πραγματεύεται;

Η ιστορία ξεκινά όταν στη ζωή της γνωστής κληρονόμου Ισιδώρας Κοσμίδην μπαίνει μια άγνωστη γυναίκα, η Ραλλού, με την οποία από ένα καρπίται της μοιρας μοιάζουν... σαν δυο σταγόνες

νερό. Μια φίλια ξεκινά απροσδόκιτα, όμως ο αναγνώστης γρήγορα καταλαβαίνει πώς η παρουσία της Ραλλούς δεν είναι τυχαία, αλλά μέρος ενός σατανικού σχεδίου για να αρπάξει την ταυτότητα, τη ζωή και την περιουσία της Ισιδώρας. Τα ζωφέρα πλάνα της υποστηρίζει η φατρία του Δράκου, μια σκοτεινή φαμίλια που γεννά τις πιο αδυσώπητες μάγισσες της Αιγύπτου. Από την άλλη, στο πλευρό της Ισιδώρας, στέκεται η φατρία του Κύκνου, μια εξίσου δυνατή φαμίλια που αγαπά την αλήθεια και το φως. Ανάμεσα στις δύο γυναίκες ξεκινά ένας αγώνας επικράτησης και επιβίωσης γεμάτος γητείς, μάγια και μπαχάρια, που αρχίζει από την Αλεξάνδρεια του 1948 και καταλήγει στην Αθήνα στα μέσα της δεκαετίας του 1960.

Η ιστορία έχει στο επίκεντρο δύο γυναίκες, μια αριθτή περιουσία και ένα τραντακτό όνομα... Τι ενώνει και τι χωρίζει αυτές τις δύο γυναίκες;

Όσο όμοιες είναι εμφανισιακά, τόσο διαφορετικός είναι ο ψυχιαμός τους. Η μέρα και το νύχτα. Το καλό και το κακό. Το φως και το σκοτάδι. Θαύμασα ειλικρινά την ψυχική δύναμη της Ισιδώρας και ευχήθηκα να μη συναντή-

ΔΗΜΗΤΡΑ ΙΩΑΝΝΟΥ

Αλεξάνδρεια

Γητείς, μάγια και μπαχάρια

σω ποτέ στον δρόμο μου έναν άνθρωπο σαν τη Ραλλού.

Πόσο επώδυνο είναι για τις δύο πρώτες σας, όπως και για κάθε άνθρωπο, να φέρνουν στην ψυχή τους το φως και το σκοτάδι;

Πράγματι, αυτή είναι μια απάντηση που μπορεί να δώσει κάθε άνθρωπος, καθώς όλοι φέρουμε και σκοτεινά και φωτεινά κομμάτια. Τα σκοτεινά κομμάτια είναι εκείνα τα στρεβλώμένα, τα τραυματισμένα, τα πονεμένα, που δεν αφίνουν τον άνθρωπο να παυχάσει και τον ρουφάνε στη δίνη τους. Τα φωτεινά εμπεριέχουν τη χαρά και τη ζωή. Παρότι τα πρώτα μάρτια βασανίζουν, εντούτοις ο πόνος και το σκοτάδι τους μας κάνουν να συνειδητοποιήσουμε την απουσία του φωτός και τη λυτρωτική σημασία του στη ζωή μας και τελικά να επιδιώξουμε την ίσαση, που θα φέρει το φως στη σκοτεινή πλευρά του φεγγαριού.

Είναι εύκολο για έναν συγγραφέα να κρατάει αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη σε κάθε σελίδα;

Προσωπικά, γράφω επειδή δεν μπορώ να κάνω αλλιώς. Είμαι απλά ερωτευμένη με

τις ιστορίες που γεννιούνται στο μυαλό μου και με το πληκτρολόγιό μου. Ποτέ δεν έθεσα εγκεφαλικούς στόχους, όπως το να κρατήσω το ενδιαφέρον του αναγνώστη, καθώς η συγγραφή είναι ψυχή, είναι μαγεία και δεν χωράει υπολογισμούς. Το να σκαρώνω καινούργιες υποθέσεις είναι ένα μαγικό παιχνίδι που έπαιζα ανέκαθεν με τον εαυτό μου και το μεγαλύτερο δώρο που έλαβα από τις Εκδόσεις Ψυχογιός είναι πως πλέον έχω την τύχη να το μοιράζομαι με τους αναγνώστες, που αποκαλώ φίλους και συνοδοπόρους. Είμαι τυχερή που έχω επικοινωνήσει με όλους αυτούς τους ανθρώπους μέσα από τα βιβλία μου.

Το βιβλίο, όπως αναφέρετε και στο σημείωμά σας, σας ταξίδεψε στη γη των προγόνων σας. Υπήρξε κάτι που να ανακαλύψατε για το παρελθόν σας και να σας έκανε να γνωρίσετε ακόμα καλύτερα τον εαυτό σας;

Ένιωσα άπειρη τρυφερότητα για τη μπτέρα μου και την οικογένεια καταγωγής της. Μέσα από αυτές τις συζητήσεις ήρθαμε ακόμη πιο κοντά και «γνώρισα» ανθρώπους που είχαν φύγει πρωτού καν γεννητών. Κατανόσα πως ένας ξεριζωμός αφήνει πάντα σημάδια και τραύματα στην ψυχή αυτών που τον βιώνουν και διαμορφώνει συμπεριφορές που τον ακολουθούν μια ολόκληρη ζωή. Τους πόνεσα όλους και τους αγκάλιασα, και αυτό ήταν ένα δώρο ζωής για το οποίο θα νιώθω πάντα ευγνώμων.

Τον τελευταίο χρόνο ακούμε και βλέπουμε όλοντας και περισσότερα βιβλία να μεταφέρονται στην τηλεόραση. Θέλατε να συμβεί κάτι αντίστοιχο και με ένα δικό σας;

Nai, θα χαιρόμουν πραγματικά αν οι ιστορίες μου έμπαιναν σε περισσότερα σπίτια. Αν ακόμη περισσότεροι άνθρωποι γνώριζαν και αγπούσαν τους ήρωές μου. Στη χώρα μας υπάρχουν πραγματικά εμπνευσμένοι δημιουργοί που κάνουν θαύματα στη μικρή και τη μεγάλη οθόνη.

Ποια είναι τα επόμενα επαγγελματικά σχέδιά σας;

Αυτή τη στιγμή, ταξιδεύω με κομμένη την ανάσα σε ένα υπέροχο νησί γεμάτο ιστορία. Και σε μια πλοκή γεμάτη ερωτηματικά και κρυμμένα μυστικά, όπου τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται... ~